

UZASADNIENIE WYROKU

SĄDU OKRĘGOWEGO W WARSZAWIE

Z DNIA 25 MARCA 2014 ROKU

W dniu 14 maja 2012 roku (data prezentaty sądu) syndyk masy upadłości (...) S.A. z siedzibą w W. (dalej również jako: powód) wniósł o zasądzenie od Grupa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. (dalej również jako: pozwany) kwoty 123.794,56 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwot i dnia szczegółowo wskazanymi w treści pozwu. Jednocześnie powód wniósł o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu wskazał, że łączyła go z pozwanym umowa najmu z dnia 20 lipca 2009 roku, na mocy której wynajmował pozwanemu lokal biurowy oraz dwa stanowiska postojowe. Powód wyjaśnił, że dochodzona przez niego kwota stanowi nie zapłacony przez powoda czynsz za najem lokalu oraz czynsz za dwa stanowiska postojowe (k. 2-5).

W odpowiedzi pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda kosztów postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazał przede wszystkim na zapis umowy z dnia 20 lipca 2009 roku zgodnie z którym pozwany obowiązany był przez czas trwania umowy najmu do reklamowania działalności gospodarczej powoda za wynagrodzeniem w wysokości 1.800,00 zł netto miesięcznie (par. 7 ust. 3 umowy). Pozwany stwierdził, że zgodnie z umową powyższa kwota miała być potrącana z wzajemną wierzytelnością powoda. Pozwany wskazał także na zapis aneksu jaki strony zawarły do łączącej ich umowy zgodnie, z którym różnice jaka miała powstać po potrąceniu kwoty 1.800,00 zł z wierzytelnością powoda, pozwany miał sponosać poprzez organizowanie usług w zakresie promocji i reklamowania działalności gospodarczej powoda. Pozwany podniósł, że wywiązał się swoich zobowiązań zamieszczając na łamach (...)reklamy działalności gospodarczej powoda za co wystawił powodowi faktury na łączną kwotę 26.352,00 zł brutto oraz wykonując inne usługi promujące działalność gospodarzą powoda za co z kolei wystawił fakturę na kwotę 97.442,56 zł. Powyższe kwoty zdaniem pozwanego nie zostały przez powoda zapłacone, jak również nie zostały potrącone z wierzytelnością wzajemną powoda (k. 45 – 51).

W piśmie z dnia 8 sierpnia 2012 roku powód sprecyzował dochodzone w pozwie odsetki wskazując, że wnosi o zasądzenie odsetek ustawowych od poszczególnych kwot wskazanych w żądaniu pozwu od dnia następującego po każdej dacie wskazanej w żądaniu pozwu do dnia zapłaty. Ponadto powód podniósł, iż należności wynikające z przedłożonych przez pozwanego w odpowiedzi na pozew faktur VAT o numerach (...)zostały potrącone częściowo z należnościami powoda wynikającymi z faktur VAT nr (...)oraz (...) (k. 79-81).

UZASADNIENIE FAKTYCZNE

Postanowieniem z dnia 12 stycznia 2011 roku Sąd Rejonowy (...) W.ogłosił upadłość spółki (...) S.A.obejmującą likwidację majątku. Syndykiem masy upadłości wyznaczono M. P..

/postanowienie z dnia 12 stycznia 2011 roku k. 11/

Strony łączyła umowa najmu zawarta w dniu 20 lipca 2009 roku. W umowie powód zobowiązał się wynająć pozwanemu lokal biurowy (...) położony przy al. (...), znajdujący się na III piętrze, o powierzchni 121,8 m kwadratowych oraz dwa miejsca postojowe wewnętrzne w garażu postojowym. W zamian za co pozwanego zobowiązał się do zapłaty na rzecz powoda czynsz najmu w wysokości 6.800,00 zł miesięcznie w okresie 21.10.2009 r., 7.300,00 w okresie od 1.11.2009 r. do 30.06.2010 r. oraz 7.800,00 w okresie od 1.07.2010 r. do 30.06.2011 r. (par. 7 ust. 1 lit. a Umowy), zaliczki na poczet opłat eksploatacyjnych w wysokości 15 zł miesięcznie za 1 metr kwadratowy tj. 1.827,00 zł netto miesięcznie (par. 7 ust. 1 lit. b Umowy) oraz czynszu z tytułu wynajęcia dwóch stanowisk postojowych w wysokości stanowiącej równowartość 75 euro miesięcznie na dzień wystawienia faktury VAT za 1 stanowisko (par. 7 ust. 1 lit. c Umowy). Strony postanowiły, że kwoty wskazanego powyżej czynszu i innych opłat nie obejmują należnego

podatku od towarów i usług (par. 7 ust. 2 Umowy). Powód wywiązał się ze swojego zobowiązania tj. udostępnił pozwanemu przedmiotowy lokal oraz miejsca postojowe (okoliczność bezsporna).

Pozwany zobowiązał się przez czas trwania umowy reklamować działalność gospodarczą powoda za wynagrodzeniem w wysokości 1.800,00 zł netto miesięcznie. Działalność ta miała polegać na zamieszczaniu na łamach (...)reklamy dotyczącej powoda, jego działalności gospodarczej oraz aktualnej oferty obejmującej łącznie jedną stronę w rozbięciu na cztery strony (par. 7 ust. 3 lit. a Umowy). Ponadto pozwany zobowiązał się do zamieszczania w każdym numerze na pierwszej stronie (...)zdjęcia biurowca, położonego przy al. (...) w W.(par. 7 ust. 3 lit. b Umowy). Kwota 1.800,00 zł powiększona o należny podatek VAT miała być płatna przez powoda przez potrącenie z wierzytelnością należną powodowi z tytułu najmu lokalu i miejsc postojowych (par. 7 ust. 5 lit. a Umowy).

/umowa najmu z dnia 20 lipca 2009 roku k. 12-16/

W dniu 17 sierpnia 2009 roku strony podpisały aneks do umowy z dnia 20 lipca 2009 roku. W aneksie strony postanowiły, że w terminie do 5 – go każdego miesiąca wystawią sobie faktury VAT za miesiąc miniony (począwszy do sierpnia 2009 roku). Powód zobowiązał się do wystawienia faktur za najem lokalu, zaś pozwany do wystawienia faktur w wysokości 1.800,00 zł netto z tytułu publikowanych w (...) reklam. Powstałą z tego tytułu różnicę pozwany zobowiązał się spłacać powodowi przez organizowanie usług w zakresie promocji i reklamowania działalności gospodarczej powoda, przy czym rozliczenie tej kwoty miało nastąpić jeden raz w roku, nie później niż 30 września, poprzez wystawienie faktury VAT (par. 1 Aneksu).

/aneks nr (...) z dnia 17 sierpnia 2009 roku k. 22/

Powód w okresie od września 2009 roku do lipca 2010 roku z tytułu wynajmowanego pozwanemu lokalu oraz dwóch miejsc postojowych wystawił pozwanemu następujące faktury VAT: nr (...)za miesiąc wrzesień 2009 r. na kwotę 11.284,34 zł brutto, nr 09- (...)za miesiąc październik 2009 r. na kwotę 11.296,57 zł brutto, nr 09- (...)za miesiąc listopad 2009 r. na kwotę 11.893,12 zł brutto, nr 09- (...)za miesiąc grudzień 2009 r. na kwotę 11.893,12 zł brutto, nr 10- (...)za miesiąc styczeń 2010 r. na kwotę 11.893,12 zł brutto, nr 10- (...)za miesiąc luty 2010 r. na kwotę 11.861,28 zł brutto, nr 10- (...)za miesiąc marzec 2010 r. na kwotę 11.841,73 zł brutto, nr 10- (...)za miesiąc kwiecień 2010 r. na kwotę 11.838,88 zł brutto, nr (...)za miesiąc maj 2010 r. na kwotę 11.898,68 zł brutto, nr (...)za miesiąc czerwiec 2010 r. na kwotę 11.886,26 zł brutto oraz nr (...)za miesiąc lipiec 2010 r. na kwotę 12.491,12 zł brutto.

/faktury VAT nr (...)k. 23, 09- (...)k. 24, 09- (...)k. 25, 09- (...)k. 26, 10- (...), 10- (...)k. 27, 10- (...)k. 28, 10-(...)k. 29, (...)k. 30, (...)k. 31, (...)k. 32/

Pozwany w okresie od sierpnia 2009 roku do lipca 2010 roku wykonał usługę polegającą na reklamowaniu działalności powoda na łamach (...)i związku z tym wystawił na rzecz pozwanego następujące faktury VAT: nr (...)za miesiąc sierpień 2009 r. na kwotę 2.196,00 zł brutto, nr (...)za miesiąc wrzesień 2009 r. na kwotę 2.196,00 zł brutto, nr (...)za miesiąc październik 2009 r. na kwotę 2.196,00 zł brutto, nr (...)za miesiąc listopad 2009 r. na kwotę 2.196,00 zł brutto, nr (...)za miesiąc grudzień 2009 r. na kwotę 2.196,00 zł brutto, nr (...)za miesiąc styczeń 2010 r. na kwotę 2.196,00 zł brutto, nr (...)za miesiąc luty 2010 r. na kwotę 2.196,00 zł brutto, nr (...)za miesiąc marzec 2010 r. na kwotę 2.196,00 zł brutto, nr (...)za miesiąc kwiecień 2010 r. na kwotę 2.196,00 zł brutto, nr (...)za miesiąc maj 2010 r. na kwotę 2.196,00 zł brutto, (...)za miesiąc czerwiec 2010 r. na kwotę 2.196,00 zł brutto oraz nr (...)za miesiąc lipiec 2010 r. na kwotę 2.196,00 zł brutto.

Ponadto pozwany wystawił na rzecz powoda fakturę VAT nr (...) na kwotę 97.442,56 zł brutto z tytułu innych usług związanych z promowaniem działalności powoda.

/faktury nr: (...)k. 60, (...)k. 61, (...)k. 62, (...)k. 63, (...)k. (...)k. 65, (...)k. 66, (...)k. 67, (...)k. 68, (...)k. 72, (...)k. 69, (...)k. 70, (...) k. 71/

Polecenia księgowania dokonane przez powoda, a dotyczące potrąceń należności powoda z tytułu czynszu najmu z należnościami pozwanego z tytułu zamieszczanych w (...) reklam działalności powoda stanowią na podstawie art. 462 kc pokwitowanie tzn. potwierdzenie przez powoda, że pozwany spełnił wobec niego świadczenie w postaci zamieszczania w (...) reklam działalności powoda.

/polecenia księgowania wystawione przez powoda (...)k. 84, (...)k. 86, (...)k. 88, (...) k. 90/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie faktów bezspornych, ustalonych w oparciu o złożone przez strony dokumenty, których prawdziwość przez strony nie była kwestionowana. Zeznania zaś świadków nie wniosły nic istotnego do sprawy.

Materiał zebrany w sprawie głównie w postaci dokumentów pozwolił wyjaśnić wszystkie okoliczności niezbędne do rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy.

UZASADNIENIE PRAWNE

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części.

Przedmiotem niniejszego postępowania stanowiło rozstrzygnięcie czy powodowi należy się od pozwanego kwota 123.794,56 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dat i kwot szczegółowo wskazanymi w treści pozwu z tytułu wynajmowanego pozwanemu lokalu biurowego położonego przy al. (...)w W. oraz dwóch miejsc postojowych w garażu podziemnym. Argumentacja strony powodowej sprowadzała się zasadniczo do twierdzenia, że pozwany nie regulował płatności związanych z wynajmowanym lokalem i miejscami postojowymi wobec czego należy mu się zapłata kwoty w łącznej wysokości 123.794,56 zł. Natomiast obrona strony pozwanej sprowadzała się do twierdzenia, że zgodnie z umową i aneksem nr (...)do umowy świadczył na rzecz powoda usługi reklamujące działalność powoda w (...) i w inny sposób i dlatego też powód nie ma podstaw do żądania zapłaty.

Zgodnie z art. 659 § 1 Kodeksu cywilnego przez umowę najmu wynajmujący zobowiązuje się oddać najemcy rzecz do używania przez czas oznaczony lub nie oznaczony, a najemca zobowiązuje się płacić wynajmującemu umówiony czynsz. Zgodnie zaś z § 2 tego przepisu czynsz może być oznaczony w pieniądzech lub w świadczeniach innego rodzaju. Natomiast w myśl art. 669 § 1 k.c. najemca obowiązany jest uiszczać czynsz w terminie umówionym.

Z ustalonego, nie kwestionowanego stanu faktycznego wynika, że pozwany był najemcą lokalu biurowego położonego przy al. (...) w W. oraz dwóch miejsc postojowych w garażu podziemnym w okresie od sierpnia 2009 roku do lipca 2010 roku. Należność z tytułu czynszu oraz opłat eksploatacyjnych związanych z najmowanym lokalem oraz miejscami postojowymi w okresie od września 2009 roku do lipca 2010 roku wyniosła łącznie kwotę 123.794,56 zł.

Mając na uwadze podnoszone przez pozwanego w toku postępowania twierdzenia, zgodnie z którymi świadczył na rzecz powoda usługi reklamujące działalność powoda istotnym w niniejszej sprawie stało się zbadanie czy usługi te pozwany rzeczywiście świadczył na rzecz powoda. Zauważyć należy, że zgodnie z umową i aneksem nr (...)do umowy pozwany miał reklamować działalność powoda w dwojaki sposób: - po pierwsze poprzez umieszczanie stosownych reklam w (...); - po drugie zaś, co wynika bezpośrednio z aneksu nr (...)do umowy poprzez inne bliżej nie określone usługi promujące/reklamujące powoda.

W ocenie Sądu przedłożone przez powoda w toku postępowania dokumenty polecenia księgowania – stanowiące kompensaty należności pozwanego z tytułu zamieszczanych w (...) reklam działalności powoda z należnościami powoda stanowiącymi czynsz najmu stanowią w istocie pokwitowania – poświadczenia, że pozwany świadczenie spełnił o czym mowa w art. 462 kc. Jak wynika z ustalonego w niniejszej sprawie stanu faktycznego – kompensata dotyczyła jedynie 8 z 12 wystawionych przez pozwanego faktur opiewających na kwotę 2.196,00 zł brutto każda. Sąd mając jednak na uwadze brzmienie art. 466 zdanie drugie kc uznał, że skoro powód poprzez polecenia księgowania – kompensaty pokwitował spełnienie przez pozwanego świadczenia za okres czerwiec/lipiec 2010 roku, należy przyjąć, że powyższe świadczy o spełnieniu przez pozwanego świadczenia w postaci reklamowania powoda w (...) także za

wcześniejsze okresy tj. za okres luty/marzec/kwiecień/maj 2010 roku. Z treści art. 466 zdanie drugie kc wynika bowiem domniemanie, że pokwitowanie świadczenia okresowego świadczy o spełnieniu świadczeń wymagalnych wcześniej.

W ocenie Sądu orzekającego w niniejszej sprawie powód niewłaściwie dokonał potrąceń należności pozwanego z tytułu umieszczanych w (...)reklam działalności powoda ze swoimi należnościami z tytułu czynszu najmu. Zgodnie bowiem z treścią par. 7 ust. 5 lit a Umowy potrącenie należności pozwanego za poszczególne miesiące w kwocie 2.196 zł brutto z tytułu zamieszczanych w (...)reklam działalności powoda winno odbywać się z należnościami powoda za każdy poszczególne miesiąc w którym to powód naliczał pozwanemu czynsz najmu. A zatem od poszczególnych faktur VAT wystawianych przez powoda na przestrzeni miesięcy wrzesień 2009 roku – lipiec 2010 roku należało odjąć odpowiednio kwotę 2.196 zł brutto poza dwoma przypadkami tj. fakturą VAT (...) (powód na podstawie powyższej faktury dochodzi kwoty 7.196,68 zł) i fakturą VAT (...) (powód na podstawie powyższej faktury dochodzi kwoty 9.697,12 zł), jak wynika bowiem z ustalonego w sprawie stanu faktycznego należności powoda wynikające z powyższych faktur zostały już pomniejszone o kwotę 2.196 zł. Jedynie na marginesie wskazać należy, że dla Sądu bez znaczenia była okoliczność podnoszona przez powoda, zgodnie z którą dokonał potrącenia należności pozwanego z tytułu zamieszczanych w (...)reklam działalności powoda z pierwszą fakturą wystawioną przez powoda za miesiąc sierpień 2009 roku nr (...). Należy bowiem wskazać, że w przedmiotowym postępowaniu powód nie dochodził w ogóle zapłaty z tytułu czynszu najmu za miesiąc sierpień 2009 roku. Potrącenie kilku faktur wystawianych przez pozwanego z pierwszymi fakturami wystawianymi przez powoda stoi w sprzeczności z zapisami umowy, zgodnie z którymi kwoty z poszczególnych faktur wystawianych przez powoda miały się wzajemnie potrącać z poszczególnymi kwotami wynikającymi z wystawianymi przez pozwanego fakturami. Gdyby przyjąć za właściwe zbiorcze potrącenie należności jakiego dokonał powód, odsetki zasądzone przez Sąd kształtowałyby się w wysokości znacznie wyższej.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 kc zasądzając je od dnia wymagalności roszczenia powoda.

Odnosząc się zaś do drugiego z podnoszonych przez pozwanego argumentów świadczących jego zdaniem o bezzasadności powództwa tj. o świadczonych przez pozwanego na podstawie aneksu nr (...)do umowy innych usług reklamujących/promujących powoda w pierwszej kolejności należy wskazać na nieważność postanowień samego aneksu. W aneksie strony postanowiły, że w terminie do 5 – go każdego miesiąca wystawią sobie faktury VAT za miesiąc miniony (począwszy od sierpnia 2009 roku). Powód zobowiązał się do wystawienia faktur za najem lokalu, zaś pozwany do wystawienia faktur w wysokości 1.800,00 zł netto (2.196,00 zł brutto) z tytułu publikowanych w (...) reklam. Powstała z tego tytułu różnicę pozwany zobowiązał się spłacać powodowi przez organizowanie usług w zakresie promocji i reklamowania działalności gospodarczej powoda. W ocenie Sądu kodeks cywilny nie przewiduje możliwości ukształtowania umowy najmu w taki sposób, aby wynajmujący nie miał w ogóle obowiązku uiszczania czynszu najmu. Przepis art. 659 § 2 kc stwarza jedynie możliwość ustalenia czynszu w świadczeniach innego rodzaju niż świadczenie pieniężne. Nie jest zatem dopuszczalne całkowite zastąpienie świadczenia w postaci czynszu innym świadczeniem w ramach umowy najmu (podobnie Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 8 maja 2001 roku, IV CKN 357/00, Legalis 79817). Powyższy wyrok odnosi się wprawdzie do umowy dzierżawy jednakże dotyczy identycznej problematyki z uwagi na identyczne brzmienie przepisu art. 693 § 2 kc będącego przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego z art. 659 § 2 kc odnoszącym się do umowy najmu. Strony w aneksie postanowiły, że pozwany nie będzie uiszczał jakichkolwiek świadczeń pieniężnych z tytułu najmu lokalu biurowego i miejsc postojowych, zaś całość tej kwoty będzie potrącana z po pierwsze należnością pozwanego z tytułu zamieszczanych w (...) reklam działalność powoda (co w ocenie Sądu było dopuszczalne) i po drugie poprzez inne usługi reklamujące/promującego powoda (co już w ocenie sądu było niedopuszczalne). A zatem de facto świadczenie pozwanego w postaci zapłaty reszty czynszu zgodnie z aneksem nr (...)zostało w całości zastąpione innym świadczeniem pozwanego, które miała polegać na reklamowaniu działalności powoda. Mając na uwadze powyższe na podstawie art. 58 § 1 kc aneks nr (...)do umowy jako sprzeczny z przepisami ustawy należało uznać za nieważny bezwzględnie.

Pobocznie zauważyć należy, że pozwany nie udowodnił aby świadczył na rzecz powoda inne usługi reklamujące/promujące działalność powoda –zgodnie za aneksem nr (...). Mając na uwadze brzmienie art. 6 kc (którego treść została przywołana już w treści uzasadnienia) to na pozwanym ciążył obowiązek udowodnienia powyższego. Faktura

załączona przez pozwanego do odpowiedzi na pozew opiewająca na kwotę 97.442,56 zł, nie dowodzi powyższego. Faktura bowiem jako dokument prywatny stanowi jedynie dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie, nie stanowi jednak dowodu tego, co zostało w niej zaświadczone. Zeznania wszystkich przesłuchanych świadków nie pozwoliły ustalić ani spełnienia świadczenia ani wysokości wartości usługi. Ponadto kwestia świadczenia przez pozwanego innych usług niż nieokreślone w umowie (zeznania świadka M. S.) nie może być brana pod uwagę ze względu na treść § 11 umowy czyli zastrzeżonego rygору ad solemnitatem.

Podsumowując powyższe Sąd zasądził na rzecz powoda kwotę wskazaną w treści pozwu pomniejszoną jedynie o kwotę 19.764,00 zł. Sąd dokonał bowiem pomniejszenia poszczególnych kwot wynikających z faktur powoda (09- (...), 09- (...), 09- (...), 10- (...), 10- (...), 10- (...))k. 29, 3/05/10, 2/06/10, 6/07/10) o kwotę 2.196,00 zł brutto z tytułu wynagrodzenia jakie należało się pozwanemu z tytułu zamieszczania w (...)reklam działalności powoda. Jedynie od dwóch faktur (09- (...))i 10- (...)nie została odjęta kwota 2.196,00 zł albowiem jak ustalił Sąd powód pomniejszył już kwoty dochodzone z tych faktur o powyższą kwotę. Sąd decydując się na zmniejszenie kwot dochodzonych przez powoda z tytułu czynszu najmu o kwotę 2.196,00 zł kierował się przede wszystkim poleceniami księgowania jakie wystawił powód, a które w ocenie Sądu stanowią pokwitowanie przez powoda spełnienia świadczenia przez pozwanego. Ponadto Sąd uznał, że zawarty przez strony aneks nr (...)do umowy jest dotknięty na podstawie art. 58 § 1 kc nieważnością bezwzględną. W ocenie Sądu niedopuszczalne jest zastąpienie w całości świadczenia w postaci czynszu innym świadczeniem w ramach umowy najmu, co miało miejsce poprzez zawarty przez strony aneks nr (...)do umowy. Należało więc interpretować umowę, w tym obowiązki stron tak, jakby strony nie zawarły aneksu nr (...)do umowy.

Wyjaśniając zasadnicze motywy jakimi kierował się Sąd zasądzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 7.659,16 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania należy wskazać, iż Sąd w tym względzie miał na uwadze zasadę stosunkowego rozdzielenia kosztów procesu (art. 100 kpc), jaką w przedmiotowej sprawie należało zastosować (punkt III wyroku). Zgodnie z nią, strony powinny ponieść jego koszty w takim stopniu, w jakim przegrały sprawę, a zatem powód w 16%, a pozwany w 84%. Z kwoty 123.794,56 zł, stanowiącej wartość przedmiotu sporu, zasądzona została kwota 104.030,56 zł, stanowiąca 84% wartości przedmiotu sporu. Koszty procesu wyniosły 13.424,00 zł, w tym po stronie powoda w kwocie 9.807,00 zł (6.190 zł tytułem uiszczonej opłaty od pozwu + 3.600 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego + 17 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa), a po stronie pozwanego w kwocie 3.617 (tytułem kosztów zastępstwa procesowego plus opłata od udzielonego pełnomocnictwa). Powoda, zgodnie z podaną zasadą, powinny obciążać koszty w kwocie 2.147,84 zł (13.424,00 x 16%), skoro jednak faktycznie poniósł koszty w kwocie 9.807,00 zł, należy mu się zwrot kwoty 7.658,16 zł (9.807,00 zł – 2.147,84 zł), którą Sąd zasądził na jego rzecz od pozwanego na podstawie art. 100 kpc, stosując zasadę stosunkowego rozdzielenia kosztów procesu.

W przedmiotowej sprawie kwota w łącznej wysokości 700 zł została zwrócona świadkom tytułem zwrotu kosztów podróży związanych ze stawiennictwem w sądzie. Kwotę tą przy zastosowaniu zasady stosunkowego rozdzielenia kosztów należało rozdzielić, w ten sposób, że od pozwanego Sąd zasądził kwotę 588,00 zł (84% x 700; punkt IV wyroku), natomiast od powoda kwotę 112,00 zł (16% x 700; punkt V wyroku).

/SSR(del) Marcin Krawczyk/

(...)

(...)

1. (...)

2. (...)

(...)